

Inleiding

Er zijn verschillende woorden waar het woord “leiding” in voor komt, als: inleiding, aanleiding, begeleiding, leiderschap, leidsman, toeleiding, misleiding, waterleiding, afleiding, etc..

Iets dat geheel zelfstandig kan opereren heeft geen leiding nodig. Leiding veronderstelt afhankelijkheid. Het leven staat niet stil, maar voert ons ergens naar toe. Als in een maalstroom worden wij meegezogen, dag in dag uit. En waarheen? Waar voert het leven ons naar toe? Wat is de zin en betekenis van het leven? Geven de wereldreligies hierop een bevredigend antwoord? Nee, algemeen leven wij mensen helaas in grote onwetendheid. Geen enkele religie, geen enkel religieus boek wijst ons exact het doel en de bestemming van ons mensen aan. Ook de Bijbel is geen boek dat op alle levensvragen een passend antwoord geeft. Wel geeft de Bijbel -inclusief verschillende apocriefe boeken- ons een rijkdom aan informatie. Erin wordt ons duidelijk gemaakt dat wij mensen zijn die zijn losgeraakt van onze levensbron en bestemming, van onze Schepper die ons leidde en bestuurde. Er wordt tevens op gewezen dat onze Schepper herstel in werking stelde om ons terug te voeren, zodat wij onder Zijn besturing komen en onze bestemming bereiken. Gehoorzaamheid is daarbij een hoofdvereiste, om gezond en doelgericht te leven. In onze samenleving is het duidelijk waarneembaar dat de mensheid van zichzelf géén richtingsgevoel meer heeft. Wij dwalen allen als schapen zonder herder en zwalken op de zee zonder roer en kompas. Het egoïsme viert hoogtij, ieder mens heeft een weg die hem recht schijnt.

Dat er nog van een samenleving sprake kan zijn is te danken aan de algemene goedheid van JHWH. We zien voor ogen dat wij mensen ons laten leiden door dingen die ons mis-leiden, o.a. door ons verduisterd verstand. Wij kunnen niet meer helder en fris spiritueel denken. Er ligt een waas over ons geestelijke denken. Wij zien volgens wetenschappelijk onderzoek momenteel slechts 1% van de werkelijkheid. Als dat zo is, is voor ons oog 99% verborgen. Inderdaad zien wij veel dingen niet, o.a. elektra, gas, geluidsgolven, magnetisme, etc. Maar normaliter zien wij niets van de geesteswereld. Het leven eist alle aandacht op. Denk aan de vele communicatiemiddelen, de zorgen om in leven te blijven, de onrust (geluidshinder) in de wereld vanwege het toenemend verkeer (mobiliteit).

Het lijkt erop dat er geen hogere leiding is, en dat wij mensen aan het toeval en noodlot zijn overgelaten. Wij leven dan ook in het ongewisse. Wij weten geen minuut vooruit wat het leven ons zal brengen. Wanneer wij van tevoren zouden weten dat het vliegtuig waarin wij willen gaan reizen zou verongelukken, zouden we er nooit instappen, dan zouden we thuis zijn gebleven. Wij proberen echter wel zekerheden op te bouwen, maar die zijn betrekkelijk en stellen veelal teleur. De toekomst is en blijft onzeker, grillig en grimmig, lijkt weinig hoopvol, althans wanneer wij geen vaste grond onder onze voeten hebben.

Het Oude Testament toont ons die vaste grond duidelijk aan. Er wordt aangetoond dat JHWH een speciale zorg heeft over het vrouwenzaad, waaruit Abraham, Izaak, Jakob en Israël als volk zijn voortgekomen. Hogere en onzichtbare machten (o.a. Engelen) zijn ter bescherming en leiding aangesteld. Waar wij de weg niet weten, waar wij gevaar zouden ontmoeten, weten zij ons te leiden en te bewaren en veilig naar de toekomstige haven te brengen.

Doordat de Hogere Leiding veelal onzichtbaar is voor het gewone oog, moeten wij er oog voor krijgen via praktische ervaring, of via openbaring. Vanuit de Schrift weten wij het één en ander erover, maar ook in ons eigen leven dienen wij erop te letten en ons aan de Hogere Leiding over te geven. Ons leven heeft immers doel, zin en betekenis. Toeval bestaat niet, nergens, aangezien álles in het universum geregeld is. Ons leven is van grote waarde, is voorbereidend voor de grote toekomst, die veelal nog in nevelen gehuld ligt. Prediker 11 toont ons dat wij nog in onwetendheid leven met betrekking tot het werk van JHWH, of te wel, dat wij Gods exacte werkwijze niet volledig kunnen traceren, en dus ook niet kunnen waarderen.

Zie Prediker 11:1 *Werp uw brood uit op het water, want gij zult het vinden na vele dagen.* 2 *Geef een deel aan zeven, ja, ook aan acht; want gij weet niet, wat kwaad op de aarde wezen zal.* 3 *Als de wolken vol geworden zijn, zo storten zij plasregen uit op de aarde; en als de boom naar het zuiden, of als hij naar het noorden valt, in de plaats, waar de boom valt, daar zal hij wezen.* 4 *Wie op den wind acht geeft, die zal niet zaaien, en wie op de wolken ziet, die zal niet maaien.* 5 *Gelijk gij niet weet, welke de weg des winds zij, of hoedanig de beenderen zijn in den buik van een zwangere vrouw, **alzo weet gij het werk Gods niet, Die het alles maakt.*** 6 *Zaai uw zaad in den morgenstond, en trek uw hand des avonds niet af; want gij weet niet, wat recht wezen zal, of dit of dat, of dat die beide te zamen goed zijn zullen.*

Het leven is in raadsele gehuld, zie Prediker 8:17 *Toen zag ik al het werk Gods, dat de mens niet kan uitvinden, het werk, dat onder de zon geschiedt, om hetwelk een mens arbeidt om te zoeken, maar hij zal het niet uitvinden; ja, indien ook een wijze zeide, dat hij het zou weten, zo zal hij het toch niet kunnen uitvinden.*

Wij kunnen JHWH's werkwijze enigszins volgen, maar niet volkomen traceren, uitvinden. Wat hebben we dan te doen op aarde? Dat lezen wij in vers 15: *Daarom prees ik de blijdschap, dewijl de mens niets beters heeft onder de zon, dan te eten, en te drinken, en blijde te zijn; want dat zal hem aankleven van zijn arbeid, de dagen zijns levens, die hem God geeft onder de zon.*

En Prediker 9: 7 *Ga dan heen, eet uw brood met vreugde, en drink uw wijn van goeder harte; want God heeft alrede een behagen aan uw werken.*

8 *Laat uw klederen te allen tijd wit zijn, en laat op uw hoofd geen olie ontbreken.*

9 *Geniet het leven met de vrouw, die gij liefhebt, al de dagen uws ijdelen levens, welke God u gegeven heeft onder de zon, al uw ijdele dagen; want dit is uw deel in dit leven, en van uw arbeid, dien gij arbeidt onder de zon.*

Wij zullen zien wat de Schrift ons verder te zeggen heeft over Gods Hogere Leiding en wijze bedoelingen.

De Engel van JHWH (Nationale Hogere Leiding)

Een van de meest kenmerkende gedeelten van de Schrift die wijzen op de Hogere Leiding van het volk Israël, lezen wij in Exodus 23:

20 *Ziet, Ik zende een **Engel** voor uw aangezicht, om u te behoeden op dezen weg, en om u te brengen tot de plaats, die Ik bereid heb.*

21 *Hoedt u voor Zijn aangezicht, en weest Zijner stem gehoorzaam, en verbittert Hem niet; want Hij zal ulieder overtredingen niet vergeven; want Mijn Naam is in het binnenste van Hem.*

22 *Maar zo gij Zijner stem naarstiglijk gehoorzaamt, en doet al wat Ik spreken zal, zo zal Ik uwer vijanden vijand, en uwer wederpartijders wederpartij zijn.*

23 *Want **Mijn Engel** zal voor uw aangezicht gaan, en Hij zal u inbrengen tot de Amorieten, en Hethieten, en Ferezieten, en Kanaanieten, Hevieten, en Jebusieten; en Ik zal hen verdelgen.*

24 *Gij zult u voor hun goden niet buigen, noch hen dienen; ook zult gij naar hun werken niet doen; maar gij zult ze geheel afbreken, en hun opgerichte beelden ganselijk vermorzelen.*

25 *En gij zult JHWH uw God dienen, zo zal Hij uw brood en uw water zegenen; en Ik zal de krankheden uit het midden van u weren.*

26 *Er zal geen misdragtige, noch onvruchtbare in uw land zijn; Ik zal het getal uwer dagen vervullen.*

27 *Ik zal Mijn schrik voor uw aangezicht zenden, en al het volk, tot hetwelk gij komt, versaagd maken; en Ik zal maken, dat al uw vijanden u den nek toekeren.*

28 *Ik zal ook horzelen voor uw aangezicht zenden; die zullen van voor uw aangezicht uitstoten de Hevieten, de Kanaanieten en de Hethieten.*

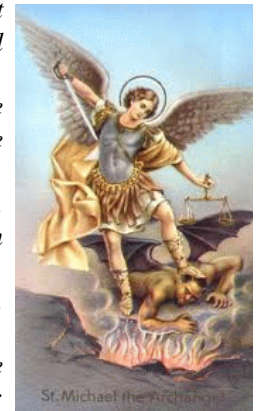
29 *Ik zal hen in een jaar van uw aangezicht niet uitstoten, opdat het land niet woest worde, en het wild gedierte boven u niet vermenigvuldigd worde.*

30 *Ik zal hen allengskens van uw aangezicht uitstoten, totdat gij gewassen zijt en het land erft.*

31 *En Ik zal uw landpalen zetten van de zee Suf tot aan de zee der Filistijnen, en van de woestijn tot aan de rivier; want Ik zal de inwoners van dat land in uw hand geven, dat gij hen voor uw aangezicht uitstoot.*

32 *Gij zult met hen, noch met hun goden, een verbond maken.*

33 *Zij zullen in uw land niet wonen, opdat zij u tegen Mij niet doen zondigen; indien gij hun goden dient, het zal u voorzeker tot een valstrik zijn.*

Michael

Reeds in Genesis 16 lezen wij dat de Engel van JHWH Hagar instrueerde, en met Abraham sprak inzake Izaak te offeren, Genesis 22:11. Abraham laat voor Izaak een vrouw halen door zijn knecht en wijst hem op de Hogere Leiding, zie Genesis 24:7 *JHWH, de God des hemels, Die mij uit mijns vaders huis en uit het land mijner maagschap genomen heeft, en Die tot mij gesproken heeft, en Die mij gezworen heeft, zeggende: Aan uw zaad zal Ik dit land geven! Die Zelf zal Zijn **Engel** voor uw aangezicht zenden, dat gij voor mijn zoon van daar een vrouw neemt.*

En ook de knecht erkende de Hogere Leiding in zijn dankbetuiging, zie Genesis 24:27,48.

In het leven van Jakob komen we de “Malak JHWH”, de Engel of Bode van JHWH weer tegen als Leider, als Instructeur, Genesis 31:11 *En de Engel Gods zeide tot mij in den droom: Jakob! En ik zeide: Zie, hier ben ik!*

Jakob heeft in zijn zegen (aan Jozef) deze Engel toegewezen aan de twee zonen van Jozef, aan Efraïm en Manasse, zie Genesis 48:16 *Die Engel, Die mij verlost heeft van alle kwaad, zegene deze jongeren, en dat in hen mijn naam genoemd worde, en de naam mijner vaderen, Abraham en Izak, en dat zij vermenigvuldigen als vissen in menigte, in het midden des lands!*

In Het Boek des Oprechten hoofdstuk 23 staat het volgende:

40. Abraham ging met Isaäk naar de plaats die God hem had aangezegd.

41. En op de derde dag sloeg Abraham zijn ogen op en zag de plaats van verre zoals God hem had gezegd.
42. Een vuurkolom verscheen aan hem die van de Aarde tot de hemel reikte, en een wolk van heerlijkheid was op de berg, en de heerlijkheid des Heren werd in de wolk gezien.
43. Abraham zei tot Isaäk: Mijn zoon ziet u op die berg, die wij van verre zien, datgene wat ik erop zie?
44. Isaäk antwoordde zijn vader: Ik zie een vuurkolom en een wolk, en de heerlijkheid des Heren is te zien in de wolk.
45. En Abraham wist dat zijn zoon Isaäk door de Heer werd geaccepteerd als brandoffer.
46. Abraham zei tot Eliëzer en tot zijn zoon Ismaël: Ziet u ook datgene wat wij zien op de berg in de verte?
47. En zij antwoordden en zeiden: Wij zien niets meer dan wat wij aan de andere bergen op Aarde zien.

Abraham en Izaak zagen wél de vuurkolom en de wolk, maar Eliëzer en de knechten zagen het niet. JHWH weet sommigen blind te houden of zelfs te verblinden, en Zijn kinderen de ogen te openen. Dat weten wij uit de geschiedenis van Lot, waar de twee engelen in zijn huis kwamen en de mannen van Sodom kwamen om met hen te kunnen flikken. De ogen van de Sodommieters werden verblind zodat zij de deur van het huis niet konden vinden. Een andere geschiedenis is die van Elisa, zie:

2 Koningen 6: 12 En een van zijn knechten zeide: Neen, mijn heer koning! Maar Elisa, de profeet, die

in Israel is, geeft den koning van Israel te kennen de woorden, die gij in uw binnenste slaapkamer spreekt.

- 13 En hij zeide: Gaat heen, en ziet, waar hij is, dat ik zende en hem halen late. En hem werd te kennen gegeven, zeggende: Zie, hij is te Dothan.
- 14 Toen zond hij daarhenen paarden, en wagenen, en een zwaar heir; welke des nachts kwamen, en omsingelden de stad.
- 15 En de dienaar van den man Gods stond zeer vroeg op, en ging uit; en ziet, een heir omringde de stad met paarden en wagenen. Toen zeide zijn jongen tot hem: Ach, mijn heer, hoe zullen wij doen.
- 16 En hij zeide: Vrees niet; want die bij ons zijn, zijn meer, dan die bij hen zijn.
- 17 En Elisa bad, en zeide: JHWH, open toch zijn ogen, dat hij zie! En JHWH opende de ogen van den jongen, dat hij zag; en ziet, de berg was vol vurige

paarden en wagenen rondom Elisa.

18 Als zij nu tot hem afkwamen, bad Elisa tot den HEERE, en zeide: Sla toch dit volk met verblindheden. En Hij sloeg hen met verblindheden, naar het woord van Elisa.

19 Toen zeide Elisa tot hen: Dit is de weg niet, en dit is de stad niet; volgt mij na, en ik zal u leiden tot den man, dien gij zoekt; en hij leidde hen naar Samaria.

20 En het geschiedde, als zij te Samaria gekomen waren, dat Elisa zeide: JHWH, open de ogen van dezen, dat zij zien! En JHWH opende hun ogen, dat zij zagen; en ziet, zij waren in het midden van Samaria.

21 En de koning van Israel zeide tot Elisa, als hij hen zag: Zal ik hen slaan? Zal ik hen slaan, mijn vader?

22 Doch hij zeide: Gij zult hen niet slaan; zoudt gij ook slaan, die gij met uw zwaard en met uw boog gevangen hadt? Zet hun brood en water voor, dat zij eten en drinken, en tot hun heer trekken.

23 En hij bereidde hun een grote maaltijd, dat zij aten en dronken; daarna liet hij hen gaan, en zij trokken tot hun heer. Zo kwamen de benden der Syriërs niet meer in het land van Israel.

Israël in Egypte

Na lange tijd van stilzwijgen dacht het volk Israël dat er géén Hogere Leiding meer bestond. Het volk had geen fiducia of vertrouwen meer in JHWH toen het tientallen jaren in harde slavernij had geworsteld om te overleven. Daaraan kwam een einde en de Engel van JHWH vertoonde zich aan Mozes in de braambos. Dat was een bijzonder fenomeen: de braambos brandde maar verteerde niet.

Genesis 3:2 En de Engel van JHWH verscheen hem in een vuurvlam uit het midden van een braambos; en hij zag, en ziet, het braambos brandde in het vuur, en het braambos werd niet verteerd.

3 En Mozes zeide: Ik zal mij nu daarheen wenden, en bezien dat grote gezicht, waarom het braambos niet verbrandt.

4 Toen JHWH zag, dat hij zich daarheen wendde, om te bezien, zo riep God tot hem uit het midden van het braambos, en zeide: Mozes, Mozes! En hij zeide: Zie, hier ben ik!

5 En Hij zeide: Nader hier niet toe; trek uw schoenen uit van uw voeten; want de plaats, waarop gij staat, is heilig land.

6 Hij zeide voorts: Ik ben de God uws vaders, de God van Abraham, de God van Izaak en de God van Jakob. En Mozes verborg zijn aangezicht, want hij vreesde

God aan te zien.

Het volk Israël was in Egypte het vertrouwen in JHWHs hogere leiding kwijt geraakt. Ze hadden er tientallen jaren in slavernij doorgebracht. De situatie was uitzichtloos. En daar gaat het bij JHWH altijd naar toe, naar een dieptepunt (crisis), en dán laat Hij zien dat Hij wel degelijk erbij is, erbij betrokken is. Pas als de vijandelijke machten hun hoogtepunt bereikt hebben, leidt Hij voor hun ogen Zijn volk uit. We zien de confrontatie van JHWH met de goden van Egypte. De werkwijze van JHWH is, de vijand zijn macht geheel te laten ontplooiën, want in hun hoogtepunt ligt tevens hun ondergang besloten. Vijandelijke machten graven hun eigen graf. Als symbool van JHWH's werkwijze diende de brandende braambos. JHWH sprak tot Mozes vanuit het hart (het midden) van de braambos. Het vuur overheerste daarin niet, maar de braambos. De rollen werden erin omgekeerd. En zó keert JHWH de rollen om: Egypte wordt geslagen en Israël wordt bevrijd!

JHWH gaat de confrontatie aan met de goden der Egyptenaren en toont de méérdere te zijn, door Zijn volk door een Hoge Hand en Sterke Arm uit te leiden. Zijn Engel ging voor het volk Israël uit: Exodus 14:19 *En de Engel Gods, Die voor het heir van Israël ging, vertrok, en ging achter hen; de wolkkolom vertrok ook van hun aangezicht, en stond achter hen.*

JHWH komt van hawah, het gewone Hebreeuwse woord voor "zijn". Chajah of jihjeh = Hij zal zijn. De middeleeuwse theologie heeft de naam JHWH uitgelegd als de "waarlijk zijnde", een abstracte godheid op verre afstand, de altoos onbereikbare. Echter, het Hebreeuwse "zijn" is niet een veraf-zijn, maar een **erbij-zijn**, de Ik zal zijn die Ik zijn zal!

JHWH is ten nauwste betrokken bij het lot van Zijn volk.

Verborgen Hogere Leiding

Soms lijkt JHWH de verre, die Zich terug heeft getrokken. Vandaar dat moderne theologen en humanisten durven zeggen dat "God een zachte

dood gestorven is". Inderdaad handelt JHWH soms op verborgen wijze, zodat zijn weg voor ons onduidelijk schijnt. In Psalm 77:19 lezen wij het volgende: *Uw weg was in de zee, en Uw pad in grote wateren, en Uw voetstappen werden niet bekend.*

Een weg in de zee laat geen voetspoor na, vandaar dat Zijn voetstappen alsdan niet bekend zijn. Vandaar de volgende vraag van Jakob/Israël:

Jesaja 40:27 *Waarom zegt gij dan, o Jakob! en spreekt, o Israel! mijn weg is voor JHWH verborgen, en mijn recht gaat van mijn God voorbij?*

En het antwoord:

Jesaja 45:15 *Voorwaar, Gij zijt een God, Die Zich verborgen houdt, de God Israels, de Heiland.*

Jesaja 54:8 *In een kleinen toorn heb Ik Mijn aangezicht van u een ogenblik verborgen; maar met eeuwige goedertierenheid zal Ik Mij uwer ontfermen, zegt JHWH, uw Verlosser.*

Jeremia 16:17 ***Want Mijn ogen zijn op al hun wegen; zij zijn voor Mijn aangezicht niet verborgen, noch hun ongerechtigheid verholten van voor Mijn ogen.***

Verantwoordelijkheid/gehoorzaamheid

De Hogere Leiding, nationaal en individueel, sluit onze verantwoordelijkheid niet uit. Tegen Abram werd gezegd: Wandel voor Mijn aangezicht en zijt oprecht, *Genesis 17:1* *Als nu Abram negen en negentig jaren oud was, zo verscheen JHWH aan Abram, en zeide tot hem: Ik ben God, de Almachtige! Wandel voor Mijn aangezicht, en zijt oprecht!*

Het volk Israël moest de stem van de Engel van JHWH niet tegenstaan, niet ongehoorzaam zijn. Bij gehoorzaamheid zegen, bij ongehoorzaamheid vloek, dát is het bevel en oordeel van Boven!

Wij lezen dikwijls dat het volk niet naar de stem van JHWH wilde luisteren. Vandaar de onheilen die men over zichzelf haalde.

Deuteronomium 28:1 ¶ *En het zal geschieden, indien gij der stem van JHWH, uws Gods, vlijtiglijk zult gehoorzamen, waarnemende te doen al Zijn geboden, die ik u heden gebiede, zo zal JHWH, uw God, u hoog zetten boven alle volken der aarde.*

1 Samuël 15:22 *Doch Samuel zeide: Heeft JHWH lust aan brandofferen, en slachtofferen, als aan het gehoorzamen van de stem van JHWH? Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerken dan het vette der rammen.*

Ook in de toekomst van het Messiaans Vrederijk en latere definitieve Rijk van Elohim zal gehoorzaamheid centraal staan, zie:

Daniël 7:27 *Maar het rijk, en de heerschappij, en de grootheid der koninkrijken*

onder den gansen hemel, zal gegeven worden den volke der heiligen der hoge plaatsen, welks Rijk een eeuwig Rijk zijn zal; en alle heerschappijen zullen Hem eren en gehoorzamen.

Vertrouwend op JHWH en op Zijn hogere leiding kunnen wij niet maar doen wat wij willen. Wij dienen gehoorzaamheid te leren, en alsdan vertrouwen dat Hij het goede voor ons uitstippelt. Wij mogen het lot in de schoot werpen, en op de uitkomst zien van JHWH.

Spreuken 16:33 Het lot wordt in den schoot geworpen; maar het gehele beleid daarvan is van JHWH.

Hogere leiding én gehoorzaamheid onzerzijds werken samen, zijn cooperatief en werken als een soort interactie. Het is het raadplegen van JHWH in kleine en grote zaken des levens. Een mooi voorbeeld van vertrouwen lezen we in de verzen van het Zuid Afrikaanse volkslied: “*Op U almacht sterk vertrouwend, het ons vaderen gebouwd*”.

Afhankelijkheid én daadwerkelijk handelen, ze vallen samen in de geloofsgehoorzaamheid. JHWH kweekt geen lijdelijke pavlov-hondjes, maar persoonlijkheden die Hem vertegenwoordigen op aarde. En ook nationaal, dan is Israël het volk dat Hem op aarde vertegenwoordigt.

Hogere Leiding via innerlijke stem en intuïtie

Is intuïtie vanuit het hart een geheime beschermende functie die ons in de schepping meegegeven is? Wat wordt er van intuïtie of innerlijk gevoel zoals ons dat in de kinderjaren eigen was weinig of geen gebruik gemaakt. Ook dieren zijn fijngevoelig, die een tsunami of aardbeving voelen aankomen en het hogerop zoeken. Een kind voelt de dingen aan, maar dat wordt hen door ouderen afgeleerd. Een kind voelt het aan als ouders ergens mee zitten. Ze vragen dan aan de ouders wat er aan de hand is, en de ouders zeggen dan dat er niets aan de hand is. Dus denkt het kind dat het gevoel hem misleidde. Op die wijze kan men intuïtie afremmen. Het zou juist wenselijk zijn de intuïtie te stimuleren. Ook het zedelijk bewustzijn is ons aangeboren waardoor het geweten wordt gevormd, dat een innerlijk besef is van goed en kwaad. Veel mensen ervaren hun geweten als een soort innerlijke stem, die dient als gids voor hun handelen. Toch zijn gevoel en emotie verschillend. Emoties zijn de bewegingen van ons gemoed, de uitingvormen. Gevoel is het innerlijk aanvoelen o.a. van vreugde en of verdriet. Kan gevoel ons bedriegen? Niet gauw. Het zijn juist onze emoties die ons kunnen misleiden en niet onze gevoelens.

De innerlijke stem wordt wel ons 6e zintuig genoemd. Wil die innerlijke

stem ons altijd op de rechte weg leiden?

Intueri = naar binnen kijken (Latijn). Intuïtie is een soort weten vanuit ons hart van dingen die boven ons verstand uitstijgen, maar die je met je voelhorens aftast. Wij dienen weer als de kinderen te worden, door ons te laten leiden door onze innerlijke stem vanuit ons hart. Wij laten ons teveel leiden door ons denken, dat bezoedeld is. Wij vertrouwen meer op ons verstand dan op ons gevoel, doordat de volwassen mensen hun gevoelens juist willen verbergen. Artsen of technici die alleen met hun verstand werken, zitten er dikwijls naast. Het is juist het innerlijke gevoel dat hun de weg wil wijzen naar sommige oorzaken van ziekten of storingen.

Individuele Hogere Leiding

Het is waar dat enerlei de rechtvaardigen als de goddelozen wedervaart, zoals in Prediker 9:2 staat. Toch is er een wezenlijk onderscheid. Er kunnen veel mensen zijn, mensen die JHWH niet vrezen, die echter van grote uitredingen in hun leven kunnen spreken. Hun leven is soms op wonderlijke wijze gespaard. Er zijn mensen die b.v. een vliegtuigreis geboekt hadden, maar op het laatste moment verhinderd werden, die later te horen kregen dat het vliegtuig neergestort was. Een oude kennis van mij voer tijdens de tweede wereldoorlog op een marineschip.

Het schip werd door de vijand getorpedeerd en alle manschappen vonden de dood, behalve één. Dat was mijn kennis, die overboord was geslagen en per toeval op een rondrijvend stuk hout was terecht gekomen. Hij heeft urenlang bewusteloos op dat stuk hout in de woelige zee rondgedreven. Uiteindelijk werd hij ontdekt door een ander schip en heeft het overleefd. Of we al deze uitredingen en speciale persoonlijke ervaringen onder JHWHs hogere leiding mogen rangschikken, is maar de vraag. Wij denken persoonlijk dat de Hogere Leiding specifiek voor Israël én voor de gelovige Israëlieten is gegeven. Daarin zien we hoe wegen van gelovigen zich soms kruisen, wegen die we zelf niet gezocht zouden hebben, maar waarop we geplaatst zijn. Op die wijze gebeuren er nog dingen (noem het wonderen) die ons verstand te

boven gaan. JHWH sluit voor ons soms wegen die wij in wilden slaan, en Hij opent wegen die wij zouden vermeden hebben. Wij dienen ons open te stellen voor Zijn wil en Hogere Leiding. Daar mogen we om bidden: JHWH, welke weg wilt Gij dat wij zullen bewandelen? Dan is er het vertrouwen op Zijn leiding, zie Psalm 32: 8 *Ik zal u onderwijzen, en u leren van den weg, dien gij gaan zult; Ik zal raad geven, Mijn oog zal op u zijn.*

Zelf dacht ik enige tijd geleden na over de wondere leiding van JHWH, waarvan ik niet altijd direct het nut inzie. Al lezende kwam ik bij Jesaja 48:17: ***Alzo zegt JHWH, uw Verlosser, de Heilige Israëls: Ik ben JHWH, uw God, Die u leert, wat nut is, Die u leidt op den weg, dien gij gaan moet.***

Ik dacht er diep over na en probeerde er profijt mee te doen. In die tijd liep ik eens naar buiten om de krant uit de brievenbus te halen. Onderweg zag ik op de straat een witte envelop liggen. Het betrof een rouwkaart van een voor mij totaal onbekende man. Het was voor mij een raadsel hoe die rouwkaart bij ons op de straat terecht kon zijn gekomen. Nog groter werd mijn verbazing toen ik de tekst las die boven aan de rouwkaart stond afgedrukt, nl. Jesaja 48:17! Hoe was dát nu mogelijk? Die tekst is immers geen alledaagse rouwtekst. Ik heb de tekst van de kaart uitgeknipt en boven mijn bureau opgehangen als een bevestiging en gedurige herinnering aan JHWHs hogere leiding ook in mijn persoonlijke leven.

Schakelt de hogere leiding ons eigen initiatief uit? Nee, zeer zeker niet. De knecht van Abraham trok erop uit om een vrouw voor Izaak te zoeken. Jakob is steeds in de weer met Laban om zijn eigen veestapel te vermeerderen, zelfs op advies van de Engel van JHWH. David handelde voorzichtig om uit handen van Saul te blijven.

Spreuken 4:11 Ik onderwijs u in den weg der wijsheid; ik doe u treden in de rechte sporen. 12 In uw gaan zal uw tred niet benauwd worden, en indien gij loopt, zult gij niet struikelen.

Spreuken 8:20 Ik doe wandelen op den weg der gerechtigheid, in het midden van de paden des rechts;

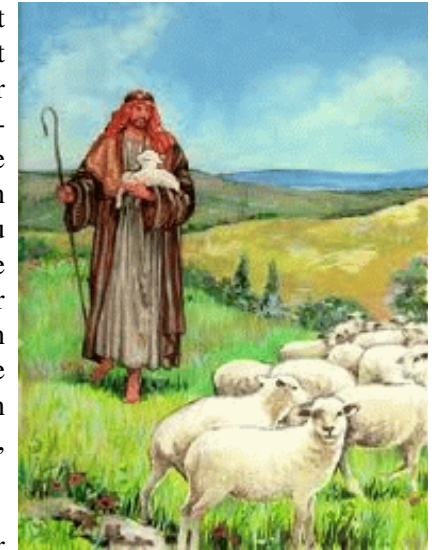
De Herder Israëls

Israël heeft een getrouwe Herder die hart heeft voor Zijn schapen, dat blijkt o.a. uit:

Psalmen 80:1 *Voor den opperzangmeester, op Schoschannim; een getuigenis, een psalm van Asaf. (80-2) O Herder Israëls! neem ter ore, Die Jozef als schapen*

leiddet; Die tussen de cherubim zit, verschijn blinkende.

De verstrooide Israëlieten worden “schapen” genoemd. Schapen zijn dwaalziek en hebben leiding nodig, besturing. Vooral als het gaat over een volk dat vergeleken wordt met blinden, met blinde schapen, zoals Israël in de verstrooiing. Een blinde kan zelf de weg niet vinden, heeft goede begeleiding nodig. En die begeleiding is er. Er is een hogere leiding geweest die de schapen als met onzichtbare hand gebracht heeft vanuit het Midden-Oosten naar het Westen, naar de kustlanden van Europa. En vandaar zijn de schapen gegaan naar Zuid Afrika, Amerika en Canada, etc.. In het Westen heeft JHWH voor ons een plaats bereid (besteld, 2Samuel 7:10) Daar zijn voor de schapen vette weidegronden en plaatsen der rust, met kooien. De verloren schapen van het Huis Israëls zijn overwegend blind voor eigen identiteit. Ze zijn “Niet-meer-Mijn-volk”, het Lo-Ammi. In de nabije toekomst zullen hun ogen opengaan en zullen zij identiteitbewust worden. Nu nog menen deze schapen dat ze heidenen zijn, die zich weliswaar overwegend tot het christendom hebben bekeerd. Het is de Goede Herder die deze schapen heeft geleid langs wegen en paden, over bergen en door dalen, naar het gewenste land.

Het volgen van de Goede Herder wanneer de schapen zelfbewust worden, eist zelfovergave, vertrouwen in Zijn bekwaamheid. Bij zelfovergave komt geduld, zoals Abraham geduld oefende met het wachten op Izaak. Ook Izaak leerde geduld door te wachten op een vrouw, en later op kinderen. Jozef leerde geduld in de gevangenis. Mozes leerde 40 jaar geduld als herder bij zijn schoonvader. Israël moest 40 jaar in de woestijn wachten om het land Kanaän te mogen betreden. David leerde geduld nadat hij tot koning was gezalfd en voor Saul menigmaal moest vluchten. En ga zo maar door met mensen die geduld hebben geleerd.

De schapen kennen de stem van hun Herder en volgen absoluut geen ander.

Zo velen als er door de Geest van JHWH worden geleid zijn kinderen van Elohim, zie Romeinen 8:14.

Zij zingen het lied: *`k Stel mijn vertrouwen op JHWH mijn God, want in Zijn hand is heel mijn levenslot.* Enz..

Zij belijden het dat Hij het is die hun voet leidt dat zij zich nimmer stoot. De schapen worden bewaard in de kracht van JHWH tot op de dag der zaligheid.

De heilige Geest als Leidsman

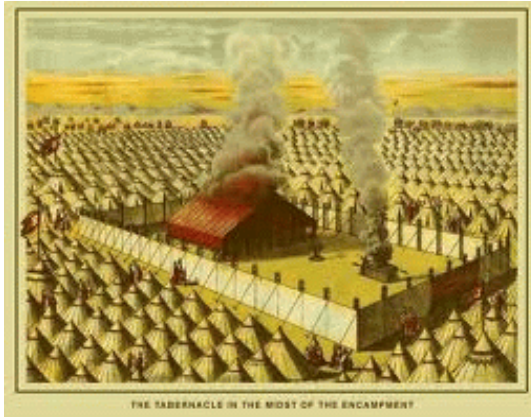
In Zacharia 6:8 wordt gewezen naar de Geest die in het Noorderland tot rust komt.

8 En Hij riep mij, en sprak tot mij, zeggende: Zie, deze, die uitgegaan zijn naar het Noorderland, hebben Mijn Geest doen rusten in het Noorderland.

Er is een activiteit gaande van Hemelwege vergezeld of in beweging gezet door de Geest, die in het Noorderland tot rust of tot stilstand komt. Dáár is de plaats van de grote verzameling der schapen, de schaapskooi. Reeds werd Israël door de Geest geleid, zie Haggai 2:5 *Met het woord, in hetwelk Ik met ulieden een verbond gemaakt heb, als gij uit Egypte uittrokt, en Mijn Geest, staande in het midden van u; vreest niet!*

Wat zagen de Israëlieten in hun midden staan? De pilaar of wolkkolom! Dat wil zeggen: de aanwezigheid of manifestatie van JHWH. Het was de wolkkolom overdag en de vuurkolom des nachts die het volk geleidde en beveiligde. De wolkkolom gaf het startsein om te vertrekken, om te verreizen. De wolkkolom was hun gids, zie *Exodus 13:21 En JHWH toog voor hun aangezicht, des daags in een wolkkolom, dat Hij hen op den weg leidde, en des nachts in een vuurkolom, dat Hij hen lichtte, om voort te gaan dag en nacht.*

Nehemia 9:12 En Gij hebt ze des daags geleid met een wolkkolom, en des nachts met een vuurkolom, om hen te lichten op den weg, waarin zij zouden wandelen.

THE TABERNACLE IN THE MIDDLE OF THE ENCAMPMENT

De Geest komt tot rust in het Noorderland, wat alsdan het “land der ruste” is. Wat zegt Hebreëen 4:3? *Want wij, die geloofd hebben, gaan in de rust, gelijk Hij gezegd heeft: Zo heb Ik dan gezworen in Mijn toorn: Indien zij zullen ingaan in Mijn rust! hoewel Zijn werken van de grondlegging der wereld af al volbracht waren.*

Hebreëen 4:8 Want indien Jozua hen in de rust gebracht heeft, zo had Hij daarna niet gesproken van een anderen dag.

Kanaän wás het land der ruste niet, zie Micha 2:10 *Maakt u dan op, en gaat henen; want dit land zal de rust niet zijn; omdat het verontreinigd is, zal het u verderven, en dat met een geweldige verderving.*

Repos ailleurs = de rust is elders (in de **bestelde plaats**).

Het land was voorwaardelijk aan Israël gegeven. Israël verspeelde haar rechten. Maar nu krijgt Israël wanneer het bijeen vergaderd is, onvoorwaardelijk een veilige plaats!

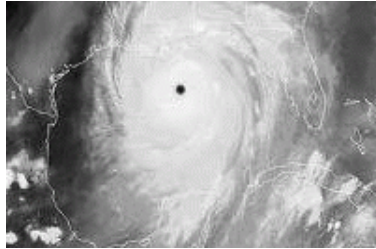
De bede zal dan ook nationaal en individueel gehoord worden, zoals in Psalm 119 berijmd: *Och schonk Gij mij de hulp van Uwen Geest, mocht die mij op mijn paan ten Leidsman strekken, etc..*

De rust

De schepping vertoont een bruisend leven. In de winter schijnt alles ingeslapen. Wanneer in het voorjaar de zon haar kracht laat voelen, ontwaakt alles en is het één en al activiteit. Echte stilstand is er niet. Er is opbloei, en of er is afbraak. Wij mensen kunnen ook niet stil zitten, niets doen, totaal niets denken, dat lukt niet. Wij zijn actie-mensen, gelijk de bezige bijen en rusteloze mieren. Wij maken plannen en werken ze uit. Wij zijn bezig voor ons eten te zorgen, voor onderdak en andere behoeften. Wij zijn gezelschapsmensen en zoeken samenwerking. Wij zijn bouwers en brengen de aarde in cultuur. Het voedsel dat we nodig hebben om in leven te blijven komt niet als vanzelf uit de hemel vallen, gelijk het manna in de woestijn. Wij moeten ons voedsel verbouwen, wat in het zweet van ons aanschijn gaat. Wij hebben een hele

samenleving en maatschappij opgebouwd en houden die in stand. Kortom, door al onze bezigheden wordt onze aandacht opgeëist en onze energie stoppen we erin. Het is maar gelukkig dat we geen herkauwers zijn, anders kwamen wij in tijdnood. Wij hebben meestal drie maaltijden per dag, en hebben dan een tiental uren over voor onze bezigheden. De indeling van zes werkdagen plus één rustdag is van Goddelijke oorsprong. Die indeling ligt in ons en in de natuur verankerd. Wij zouden doldraaien en op hol slaan wanneer er geen rustdagen waren. Toch moeten we de rustdagen niet verstaan als totale non-activiteiten-dagen. Nee, het gaat erom dat er op de rustdag geen productie-arbeid wordt verricht. Het gaat op de sabbat om andere bezigheden, die toegewijd zijn aan de Schepper en andere schepselen.

Leven is: in beweging zijn. Zelfs tijdens onze slaap en nachtrust is ons lichaam volop in beweging, hoewel in mindere mate als overdag. Het is beweging op een andere wijze. Evenzo is de sabbat beweging op een andere wijze, op Elohim gericht. Toch is het leven zoals wij dat hebben, met al onze drukte en zorgen, een moeilijke bezigheid, zoals Salomo dat noemt. Wanneer wij de rust in JHWH hebben gevonden zal er temidden van al de levensbewegingen rust zijn in het centrum van ons hart. In het midden van een orkaan is het volledig stil. Wind wervelt, draait, maar in het midden is er rust. Zo moet ons hart rust hebben in JHWH, wetend dat Hij voor ons zorgt en onze wegen kent, ons leidt en bestuurt.

Wanneer de dag der verlossing van het verstrooide Israël aanbreekt, is er niemand om ons te verlossen uit de hand van Edom, zie Jesaja 63:1. Maar dan komt JHWH in actie: 4 *Want de dag der wraak was in Mijn hart, en het jaar Mijner verlossen was gekomen.*

5 *En Ik zag toe, en er was niemand die hielp; en Ik ontzette Mij, en er was niemand, die ondersteunde; daarom heeft Mijn arm Mij heil beschikt, en Mijn grimmigheid heeft Mij ondersteund,*

6 *En Ik heb de volken vertreden in Mijn toorn, en Ik heb hen dronken gemaakt in Mijn grimmigheid; en Ik heb hun kracht ter aarde doen nederdalen.*

9 *In al hun benauwdheid was Hij benauwd, en de Engel Zijns aangezichts heeft hen behouden; door Zijn liefde en door Zijn genade heeft Hij hen verlost; en Hij nam hen op, en Hij droeg hen al de dagen van ouds.*

Niet dat de Israëlieten zulke lieverdjes zijn, want zij deden de heilige Geest smarten aan, zie vers 10. *Evenwel dacht Hij aan de dagen vanouds, toen Hij onze voorvaders uit Egypte leidde, zie vers*

12 *Die den arm Zijner heerlijkheid heeft doen gaan aan de rechterhand van Mozes; Die de wateren voor hunlieder aangezichten kliefde opdat Hij Zich een eeuwigen Naam maakte?*

13 *Die hen leidde door de afgronden; als een paard in de woestijn, struikelden zij niet. 14 Gelijk een beest, dat afgaat in de valleien, heeft hun de Geest van JHWH rust gegeven. **Alzo hebt Gij Uw volk geleid**, opdat Gij U een heerlijken Naam zoudt maken.*

Het is de Vaderlijke zorg over ons, zie *Mattheus 6-8 en 1 Petrus 5:7* *Werpt al uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u.*

Psalmen 55:22 *Werp uw zorg op den HEERE, en Hij zal u onderhouden; Hij zal in eeuwigheid niet toelaten, dat de rechtvaardige wankel.*

Over herderen die zichzelf weiden, zie Jeremia 23

Jeremia 23:1 *Wee den herderen, die de schapen Mijner weide ombrengen en verstrooien! spreekt JHWH.*

Jeremia 23:2 *Daarom zegt JHWH, de God Israels, alzo van de herderen, die Mijn volk weiden: Gijlieden hebt Mijn schapen verstrooid, en hebt ze verdreven, en hebt ze niet bezocht; ziet, Ik zal over u bezoeken de boosheid uwer handelingen, spreekt JHWH.*

Jeremia 23:4 *En Ik zal herderen over hen verwekken, die ze weiden zullen; en zij zullen niet meer vrezen, noch verschrikt worden, noch gemist worden, spreekt JHWH.*

Er komt een nieuw tijdvak waarin het nationale aardse Israël weer herders zal krijgen, oprechte leidlieden

Voor de ogen van Edom/Amelek verborgen heeft JHWH Zijn heilig zaad bewaard, dikwijls ondergedoken en ondergronds. Als in het verborgene heeft Hij hen gevoed, buiten het oog van de vijand, zoals Hij Elia lange tijd verborgen heeft gehouden voor Achab en Izebel. Ook de kleine Joas werd verborgen in de tempelkamers voor het oog van Athalia. Alzo weet JHWH ons te bewaren voor het oog der vijanden.

Hogere Leiding Nationaal Israël in Eindtijd

In de eindtijd ontplooit zich de macht van Edom ten volle. Het juk van Jakob schudt Ezau van zich af en wordt superieur. Wie zou er van Jakob nog in leven blijven, indien JHWH ons niet in bescherming neemt? In de

tijd van Jakobs benauwdheid zal Michael opstaan, zie Daniël 12:1 Jakob heeft niets te vrezen. De schapen zijn in veilige handen, onder Goddelijke bescherming. Onze Herder is onoverwinnelijk. “Uw macht is groot, Uw trouw zal nooit vergaan. Al wat Gij ooit beloofd hebt zal bestaan!”.

In de dagen van die koningen, (de tenen van het beeld uit Daniël 2), zal de God des hemels een koninkrijk oprichten, zie vanaf vers 44 *Doch in de dagen van die koningen zal de God des hemels een Koninkrijk verwekken, dat in der eeuwigheid niet zal verstoord worden; en dat Koninkrijk zal aan geen ander volk overgelaten worden; het zal al die koninkrijken vermalen, en te niet doen, maar zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan.*

45 *Daarom hebt gij gezien, dat uit den berg een steen zonder handen afgehouden is geworden, die het ijzer, koper, leem, zilver en goud vermaalde; de grote God heeft den koning bekend gemaakt, wat hierna geschieden zal; de droom nu is gewis, en zijn uitlegging is zeker.*

Het lied: “Langs bergen en langs dalen, ja overal is God” is een antwoord op de vraag waar God was tijdens gebeurtenissen waarvan de mensen zich indachten dat JHWH een spectaculaire ingreep zou vertonen. Zo werkt Hij niet. Dat zingen we in Psalm 69:14 berijmd:

14. Gij, hemel, aard' en zee, vermeldt Gods lof;

***Laat al wat leeft Zijn trouw en goedheid prijzen;
Want God zal aan Zijn Sion hulp bewijzen,
En Juda's steên herbouwen uit het stof.
Daar zal Zijn volk weer wonen naar Zijn raad,
God eeuwig hun Zijn volle gunst betonen;
Daar zullen zij, Gods knechten met hun zaad,
Zij, die Zijn Naam beminnen, erf'lijk wonen.***

Hij heeft immers gezegd: Ik zal U niet begeven, Ik zal U niet verlaten!

***De Heer zal U steeds gadeslaan,
opdat Hij in gevaar,
Uw ziel voor ramp bewaar,
Hij Israëls wachter sluimert niet***

***Geen kwaad zal U genaken
De Heer zal U bewaken***

Ook al lijkt voor ons de Goddelijke levensleiding chaotisch, zoals de achterkant van een borduurwerk. Wanneer eenmaal aan ons de voorzijde van het borduurwerk wordt getoond, zullen we in aanbidding JHWH loven voor Zijn wonderbare leiding. Hem zij de glorie, nu en voor altoos! Wij zullen het openhartig bekennen wat in Exodus 18:11 staat: **Nu weet ik, dat JHWH groter is dan alle goden; want in de zaak, waarin zij (de Egyptenaren en kwade machten) trotselijk gehandeld hebben, was Hij boven hen.** Ook Jozef bekende tegenover zijn broers dat JHWH hem voor hen uit had gezonden om hen in het leven te behouden.

Zie ook Maleachi 3:1 *Ziet, Ik zende Mijn engel, die voor Mijn aangezicht den weg bereiden zal; en snellijk zal tot Zijn tempel komen die Heere, Dien gijlieden zoekt, te weten de Engel des verbonds, aan Denwelken gij lust hebt; ziet, Hij komt, zegt JHWH der heirscharen.*

2 *Maar wie zal den dag Zijner toekomst verdragen, en wie zal bestaan, als Hij verschijnt? Want Hij zal zijn als het vuur van een goudsmid, en als zeep der vollers. 3 En Hij zal zitten, louterende, en het zilver reinigende, en Hij zal de kinderen van Levi reinigen, en Hij zal ze doorlouteren als goud, en als zilver; dan zullen zij den HEERE spijsoffer toebrengen in gerechtigheid.*

4 *Dan zal het spijsoffer van Juda en Jeruzalem den HEERE zoet wezen, als in de oude dagen, en als in de vorige jaren. 5 En Ik zal tot ulieden ten oordeel naderen; en Ik zal een snel Getuige zijn tegen de tovenaars, en tegen de overspelers, en tegen degenen, die valselijk zweren, en tegen degenen, die het loon des dagloners met geweld inhouden, die de weduwe, en den wees, en den vreemdeling het recht verkeren, en Mij niet vrezen, zegt JHWH der heirscharen. 6 Want Ik, JHWH, word niet veranderd; daarom zijt gij, o kinderen Jakobs! niet verteerd.*

Er zal in de eindtijd ergens een (voor de satanisten verborgen) tempel zijn, waar de Engel van het Verbond snel naar toe gaat, in de tijd dat het grote gericht zal beginnen, de dag van JHWH. Wie kan die dag verdragen?

Hij zál zegenen, Hij zál behoeden, Hij zal Zijn aangezicht over ons laten lichten, Hij zal genadig zijn! Hij zal ons het goede niet in nood onthouden. Ons brood en water is gewis. Psalm 48:14 ***Want deze God is onze God eeuwiglijk en altoos; Hij zal ons geleiden tot den dood toe.***

Micha 1, Jesaja 24-28 en Maleachi 4 wijzen naar de tijd van op handen zijnde catastrofale gebeurtenissen. De Pacific zou opengetrokken kunnen worden, waarbij Japan, Indonesië, Filipijnen, delen van China en Amerika in zee zullen wegzinken. Steden als Londen, Amsterdam en andere kuststeden zouden dan onder water komen te staan. Tegelijkertijd zullen er grote zonne-uitbarstingen zijn, waardoor stroomvoorzieningen uitgeschakeld worden.

Wij zullen met David zingen wat in psalm 46 staat, wanneer de bergen verzet worden in het hart van de zee, ons vertrouwen op Hem onwankelbaar blijft. God is een toevlucht voor de Zijnen, etc.

Dat moge eens en te meer blijken uit het leven van Jakob, zoals dat beschreven staat in Het Boek des Oprechten.

32:9. Esau antwoordde hen met trots en verachting, en zei tot hen: Zeker heb ik gehoord en waarlijk is mij verteld wat Jakob Laban heeft aangedaan, die hem verheerlijkte in zijn huis en hem zijn dochters tot vrouwen gaf, en dat hij zonen en dochters verwekte, en overvloedig toenam in voorspoed en rijkdom in Labans huis door zijn toedoen.

10. Nu hij zag dat zijn voorspoed overvloedig was en zijn rijkdom groot vluchtte hij met alles wat bij hem hoorde uit Labans huis, en hij voerde Labans dochters weg van het gezicht van hun vader als gevangenen met het zwaard, zonder hem er iets van te zeggen.

11. Niet alleen met Laban heeft Jakob aldus gedaan, maar ook met mij, en hij heeft mij twee malen verdrongen, en moet ik dan zwijgen?

12. Daarom nu ben ik vandaag met mijn leger op weg om hem tegemoet te gaan, en ik zal met hem doen naar mijn hartenwens.

13. De boodschappers kwamen terug bij Jakob en zeiden tot hem: Wij kwamen tot uw broer, tot Esau en wij vertelden hem al uw woorden en aldus antwoordde hij ons, en zie, hij trekt u tegemoet met 400 man.

14. Nu dan weet en overweeg wat u zult doen, en bid tot God opdat Hij u van hem bevrijde.

15. Toen hij de woorden hoorde van zijn broer die hij had gesproken tot de boodschappers van Jakob, was Jakob zeer bevreesd en bang.

16. Jakob bad tot de Heer zijn God, en hij zei: Och Heer God van mijn vaderen

Abraham en Isaäk, U zei tot mij toen ik wegging uit mijn vaders huis, zeggende:

17. Ik ben de Heer God van uw vader Abraham en de God van Isaäk; aan u zal Ik dit land geven en aan uw zaad na u, en Ik zal uw zaad maken als de sterren des hemels en u zult uitbreken naar de vier zijden des hemels en in uw zaad zullen al de families der Aarde gezegend worden.

18. U hebt Uw woorden waargemaakt, en gaf mij rijkdommen en kinderen en vee, en de liefste wensen mijns harten vervulde U voor Uw dienaar; U gaf mij alles wat ik U vroeg, zodat ik niets tekort kwam.

19. Daarna zei U tot mij: Keer terug naar uw ouders en naar uw geboorteplaats en Ik zal voortgaan met het wel te maken voor u.

20. Nu ben ik gegaan, en U hebt mij bevrijd van Laban, en nu zal ik vallen in de handen van Esau die mij zal doden, ja, samen met de moeders mijner kinderen.

21. Daarom oh Heer God bevrijd mij, bid ik U, ook uit de handen van mijn broer Esau, want ik vrees hem.

22. Indien er in mij geen rechtvaardigheid is, doe het dan ter wille van Abraham en van mijn vader Isaäk.

23. Want ik weet dat ik door vriendelijkheid en genade deze voorspoed ondervond; nu daarom smee ik U om mij deze dag te bevrijden door Uw goedheid en om mij te antwoorden.

24. Jakob eindigde met tot de Heer te bidden, en hij verdeelde de mensen die bij hem waren met de kudden en het vee in twee leger, en hij vertrouwde het ene leger toe aan de zorg van Damasek de zoon van Abrahams dienaar Eliëzer met zijn kinderen, en het andere leger vertrouwde hij toe aan de zorg van Elianus de zoon van Eliëzer met zijn kinderen.

25. En hij gebod hen, zeggende: Houd uw legers op een afstand van elkaar, en kom niet te dicht bij elkaar, en indien Esau tegen het ene leger komt en het slaat, dan zal het andere leger op een afstand hem ontkomen.

26. Jakob bleef daar overnachten, en gedurende de gehele nacht gaf hij zijn dienaren voorschriften over de (Strijd) krachten, en zijn kinderen.

27. De Heer hoorde die dag het gebed van Jakob en Hij bevrijdde Jakob toen uit de handen van zijn broer Esau.

28. De Heer zond vier engelen van de engelen des hemels, en zij gingen tot voor Esau en kwamen tot hem.

29. Deze engelen verschenen aan Esau en zijn mensen als 2.000 mannen, rijdend op paarden voorzien van allerhande oorlogstuig, en zij schenen in het oog van Esau en van al zijn mannen te zijn verdeeld in vier legers onder vier leiders.

30. En het eerste leger kwam op en zij zagen Esau komen met 400 man tegen zijn broer Jakob, en dit leger rende naar Esau en zijn mensen en maakten hen doodsbang, en Esau viel van schrik van zijn paard, en al zijn mannen scheidden zich van hem af op die plaats, want zij waren doodsbang.

31. Het gehele leger schreeuwde hen achterna toen zij van Esau wegvluchtten, en al de krijgshaftige mannen antwoordden, zeggende:

32. Zeker wij zijn de dienaren van Jakob die de dienaar is van God, en wie kan dan tegen ons standhouden? En Esau zei tot hen: Oh, dan is mijn heer en broer Jakob uw heer, die ik de afgelopen twintig jaren niet heb gezien, en nu ik vandaag ben gekomen om hem te zien, nu behandelt u mij op deze manier?

33. De engelen antwoordden hem, zeggende: Zo waar als de Heer leeft, indien Jakob waarvan u spreekt uw broer niet was, dan hadden wij van u en uw mensen niemand overgelaten, maar slechts vanwege Jakob zullen wij hen niets doen.

34. Dit leger ging Esau en zijn mannen voorbij en het ging weg, en Esau en zijn mannen waren ongeveer een mijl van hen weggegaan toen het tweede leger op hem afkwam met allerhande wapens, en ook zij deden met Esau en zijn mannen zoals het eerste leger met hen had gedaan.

35. Toen zij dit hadden verlaten om verder te gaan, zie, het derde leger kwam op hem af en zij waren allen doodsbang, en Esau viel van zijn paard, en het gehele leger schreeuwde en zei: Zeker wij zijn de dienaren van Jakob die de dienaar is van God en wie kan standhouden tegen ons?

36. Esau antwoordde hen weer, zeggende: Oh, dan is mijn heer en broer Jakob uw heer, en twintig jaren lang heb ik zijn gezicht laat niet gezien, en vandaag horend dat hij op komst was ging ik op weg om hem te ontmoeten, en behandelt u mij nu op deze manier?

37. Zij zeiden: Zo waar de Heer leeft, als Jakob uw broer niet is zoals u heeft beweerd, dan zullen wij niets van u en uw mannen overgelaten, maar vanwege Jakob uw broer zullen wij ons niet met u of met uw mannen bemoeien.

38. Het derde leger ging hen ook voorbij, en hij vervolgde nog steeds zijn weg met zijn mannen tot Jakob, toen het vierde leger op hem afkwam, en ook zij deden met hem en zijn mannen zoals de anderen hadden gedaan.

39. Toen Esau het kwaad zag dat de vier engelen hem en zijn mannen hadden aangedaan, werd hij doodsbang voor zijn broer Jakob, en hij ging verder om hem in vrede te ontmoeten.

40. Esau verborg zijn haat tegen Jakob, omdat hij bang was voor zijn leven vanwege zijn broer Jakob, en omdat hij dacht dat de vier legers waarop hij was gestoten echt Jakobs dienaren waren.

41. Jakob overnachtte die nacht met zijn dienaren en hun legers, en met zijn dienaren besloot hij om Esau een geschenk te geven van alles wat hij bij zich had,

en van al zijn have; en Jakob en zijn mannen stonden s' morgens op en kozen uit het vee een geschenk voor Esau.

42. Dit is de grootte van het geschenk dat Jakob koos uit zijn kudde om dat aan zijn broer Esau te geven; en hij verzamelde 240 koppen uit de kudden, en hij nam uit de kamelen en ezels elk dertig, en uit de kudden koos hij vijftig koeien.

43. Hij stelde dit alles samen tot tien kudden per soort, en hij gaf ze aan tien zijner knechten, een voor elke kudde.

44. Hij gebod hen en zei: Houd u op een afstand van elkaar, en stel ruimte tussen de kudden, en wanneer Esau en zij die bij hem zijn, u ontmoet en u vraagt, zeggende: Wiens leger zijt u, en waarheen gaat u, en aan wie behoort dit alles voor uw gezicht, dan zult u tot hen zeggen: Wij zijn de dienaren van Jakob, en wij komen om Esau in vrede te ontmoeten, en zie, Jakob komt achter ons aan.

45. Datgene wat voor ons gezicht is, dat is een geschenk van Jakob aan zijn broer Esau.

46. En als zij u gaan vragen: Waardoor word hij opgehouden om zijn broer te ontmoeten en zijn gezicht te zien? Dan zult u tot hen zeggen: Hij komt met vreugde achter ons aan, zijn broer tegemoet. Want zei hij: Ik zal mij met hem verzoenen met een geschenk dat naar hem toe gaat, en daarna zal ik zijn gezicht laten zien, misschien zal hij mij dan accepteren.

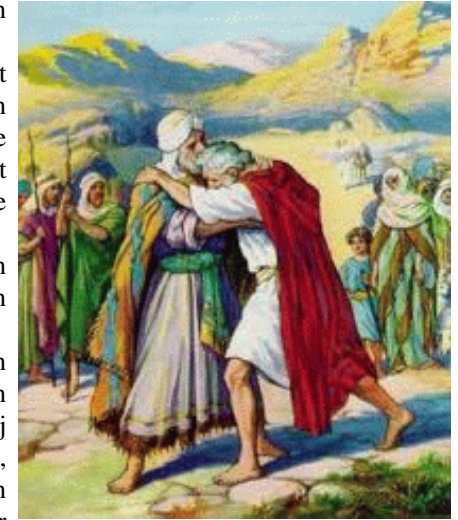
47. Aldus ging het gehele geschenk heen in de hand zijner dienaren, en ging voor hem uit op die dag, en hij vernachtte die nacht met zijn legers aan de kant van de beek Jabbok, en hij stond midden in de nacht op, en hij nam zijn vrouwen en dienaressen: en alles wat bij hem hoorde, en deed hen die nacht over de beek Jabbok trekken.

48. Toen hij allen die bij hem hoorden over de beek had laten gaan, bleef Jakob alleen over, en een man ontmoette hem, en hij worstelde met hem die nacht tot de dageraad kwam, en het gewricht van Jakobs heup werd ontwricht door de worsteling.

49. Toen de dageraad kwam, liet de man Jakob achter, en hij zegende hem en ging weg, en Jakob ging over de beek toen de dageraad kwam, en hij was mank aan zijn heup.

50. De zon kwam op toen hij de beek overtrok, en hij kwam op de plaats van zijn vee en kinderen.

51. En zij (Esau en zijn mannen) gingen verder tot het midden van de dag, en

terwijl zij voortgingen werd het geschenk aangeboden

52. Jakob hief zijn ogen op en keek, en zie Esau kwam in de verte aan met vele mannen, ongeveer 400, en Jakob was erg bang voor zijn broer.

53. Jakob haastte zich en verdeelde zijn kinderen onder zijn vrouwen en zijn dienstmaagden, en zijn dochter Dina deed hij in een kist en gaf haar in de hand zijner dienaren.

54. Hij ging zijn kinderen en vrouwen voor om zijn broer te ontmoeten, en hij boog zich ter aarde, ja, hij boog zich zeven malen neer totdat hij zijn broer was genaderd. God maakte dat Jakob voor Esau en van zijn mannen genade en gratie vond, want God had het gebed van Jakob verhoord.

55. De vrees van Jakob en zijn angst viel op zijn broer Esau, want Esau was erg bang van Jakob vanwege dat wat de engelen Gods hem hadden aangedaan. Esaus woede vanwege Jakob was veranderd in vriendelijkheid.

56. Toen Esau Jakob op zich af zag rennen, rende hij ook naar hem toe en omhelsde hem, en hij viel hem om de hals, en zij kusten elkaar en weenden.

57. God zorgde voor vrees en vriendelijkheid voor Jakob in de harten der mannen die met Esau meekwamen, en ook zij kusten Jakob en omhelsden hem.

58. Ook Elifaz, de zoon van Esau, met zijn vier broers, zonen van Esau, weenden met Jakob, en omhelsden hem, voor Jakob was gevallen

59. Esau keek vrouwen met kinderen van Jakob aanliepen voor Esau.

60. Esau zei tot deze bij u mijn uw kinderen of J a k o b Esau en zei: Zij kinderen die mij Zijn dienaar

zij kusten en want de vrees over hen allen

op en zag de hun kroost, de Jakob die achter en neerbogen

Jakob: Wie zijn broer? Zijn zij uw dienaren? En antwoordde zijn mijn God in genade heeft gegeven.